

[Niels Andersen.]

finansministeren. Sandheden er den, at det centrale punkt i skatteforslaget var at finde frem til 250 mill. kr.s besparelse. Det kunne vi magelig være gået i gang med. Det har jeg tilbudt at medvirke til.

Det glæder mig i og for sig, at det ærede medlem hr. Poul Møller er enig med mig i mine betragtninger om de øgede rentebyrder, der pålægges den kommende generation, hvis den økonomiske situation, vi nu har, blot betyder en kapitalisering. Der er virkelig perspektiv i en sådan bekendelse, og jeg håber i næste samling at få det ærede medlem med til at gennemføre en virkelig effektiv grundskyldslovgivning, som hindrer, at denne kapitalisering finder sted.

Det ærede medlem henviser til udenlandske lån, der er optaget i denne samling. Jeg må ganske kort sige, at efter de oplysninger, jeg har, er landets samlede gæld til udlandet bragt ned i den tid, regeringen har siddet, og det udenlandske lån, der blev optaget for nylig, var for så vidt kun en konvertering, der fandt sted.

Dernæst sagde det ærede medlem hr. Poul Møller, at den linje, jeg talte om for erhvervslivet, ikke er rigtig. Ja, jeg betragter disse garantier som en overgangsform til helt frie forhold for erhvervslivet.

Så fremdrog det ærede medlem hr. Poul Møller, at der ikke var noget liberalt træk i den førte handelspolitik. Det er jo ikke rigtigt. Der har virkelig været en liberal linje, en større frihed, i den handelspolitik, der er ført. Jeg kunne på det område have ønsket, at man var gået videre, men man har her et hensyn at tage til den uklarhed, der hersker vedrørende dannelsen af et større markedsområde.

Endelig filosoferede det ærede medlem hr. Poul Møller om de betydelige forskelligheder, der er mellem partierne i den trekantede regering. Ja, gudskelov er der forskelligheder inden for trekantregeringen. Det er forskelligheder, der gør menneskelivet værd at leve. Vi er heldigvis ikke i de partier blevet fuldstændig ens endnu, og det gør mig egentlig ondt, at det er lykkedes at gøre venstre og det konservative folkeparti til én grå masse. Det skyldes måske nok den ørkenvandring, man er kommet ud på.

Fuglsang: Jeg har lagt mærke til, at jo mindre man egentlig har at diskutere i almindelighed, jo mere henfalder man til at sige sjove ting om retsforbundet. Der er i denne debat sagt overordentlig mange og deriblandt også virkelig sjove ting om retsforbundet og dets stilling.

Der er vedrørende denne stilling talt om arkivstudier. Det kan selvfølgelig være interessant beskæftigelse, som bringer ganske pudsige ting for dagen — jeg hengiver mig undertiden selv til den — men når man prøver at drage fortiden frem og prøver at finde modsætninger mellem, hvad man sagde dengang, og hvad der gøres og siges i dag, så kommer jeg til at tænke på det gamle ord om den rene og den, der kaster den første sten. Og den rene i dette tilfælde er vel slet ikke så let at finde. Hvor stor er i virkeligheden forskellen i grundlinjerne mellem regeringspartierne og oppositionen? Hvor stor har forskellen været i praksis, jeg kan for den sags skyld godt sige i alle årene fra 1945 og til dato? Der er i den henseende spørgsmål, som vi kommunister og andre med os kunne ønske at få et svar på.

Der diskuteres i dag forsvar og forsvarsudgifter. Der tales om 300 mill. kr. mere eller mindre, men fælles med hensyn til forsvars-, militær- og udenrigspolitik er, at såvel regeringspartierne, måske med undtagelse af det radikale venstre, som oppositionen er tilhængere af NATO. Fælles er fra det tidspunkt, vi blev medlem af NATO og militærudgifterne begyndte at stige, at uanset hvilken sammensætning regeringen har haft, har man gennem diverse forlig været enig om at lægge byrderne sådan, at den brede befolkning kom til at betale den væsentligste part.

Men det, det drejer sig om i dag, når jeg siger, at der er spørgsmål, jeg kunne ønske svar på, er rent konkret: hvor langt vil man føre NATO-politikken? Hvor langt vil man føre det, man måske betragter som sine forpligtelser over for NATOs førende stormagter, USA og Vesttyskland?

Vi har fra kommunistisk side den 28. april for at få et svar på dette vigtige spørgsmål stillet folketinget over for et forslag til folketingsbeslutning, som opfordrer regeringen til at tilkendegive, at den afviser planer og krav om under nogen form at placere fremmede depoter eller baser på